

notere Bevillingen, og de Byer vilde jo med meget god Grund, da mange af dem slet ikke have Midler i Overskud, kunne begjære, at Staten ogsaa skulde overtage Byrden paa deres Vegne.

Indenrigsministeren ad interim: Ved de to første af de Endringsforslag, der nu ere under Forhandling, har jeg ikke Noget at bemærke. — Med Hensyn til det under Nr. 10 stillede Endringsforslag, da gaaer det ud paa en Forandring, ikke i hvad der er foreslaaet iaar, men i hvad der aldeles upaataalt er passeret tidligere gjennem Thinget. Spørgsmaalet er, hvorvidt Meningen har været den, at der skulde tilstaaes Landbohøjskolen, foruden de i Loven omhandlede 2000 Rb., de tidligere Bidrag. Dersom man nu gjenemgaaer Forhandlingerne om Landbohøjskolen, saa vil man finde, at man ved Behandlingen af Loven derom er gaaet ud fra den Forudsætning, at disse 600 Rb. skulde vedblive. Jeg skal saaledes henvise til Rigsdagstidenden for 7de Session, 1855, Sp. 2060 og Sp. 2064; paa det første af disse Steder siger Ordføreren for Mindretallet: „og paa denne Maade ville Stipendierne gaae langt over de 2000 Rb., som ere bestemte i § 10, hvortil man maa lægge de Stipendier, som Veterinærskolen allerede har“, og paa det andet Sted, Sp. 2064, siger han: „Veterinærskolen har allerede en Deel Stipendier, og da dens Rettigheder bibeholdes, saa bibeholdes ogsaa disse Stipendier. Naar dertil kommer 2000 Rb., saa bliver det en meget betydelig Sum til Stipendier ved den paagjældende Lærestanstalt“. Imod det, der saaledes blev bemærket, fremkom der hverken fra Ministeren eller fra nogen som helst anden Side nogen Indvending, og derfor blev der ogsaa i Finantsloven for 1858—59 efter Indstilling fra Directeuren optaget disse 600 Rb., idet der i Anmærkningerne blev gjort Rede og Rigtighed for den Hjemmel, man troede at have for dette Beløb. Det er saaledes en Afvigelse fra det, der hidtil er fulgt, dersom denne Medsættelse bliver vedtaget. Det er en Selvfølge, at den ikke vil forhindre Højskolens Bestaaen, den vil kun have til Følge, at man maa indskrænke de Stipendier, der nu gives, men jeg maa gjentagende fremhæve, at

Tanken fra første Færd af var den, at Højskolen skulde beholde disse 600 Rb., og det er under alle de senere Forhandlinger blevet anerkjendt og indrømmet fra alle Sider. Jeg vilde derfor ansee det for mindre ønskeligt, om man vilde fravige, hvad der saaledes, lige siden Loven blev givet, er anset som en rigtig Forstaaelse af den. — Jeg skal ikke videre yttre mig om de under Nr. 11, 12 og 13 stillede Forslag. Jeg anseer det for en Selvfølge, at naar det ved Arbejds Udførelse viser sig nødvendigt at bruge en Conducateur, da maa dette være tilladt. Det er jo ofte Tilfældet, at der skal udføres Arbejde paa flere forskjellige Steder, saa at den ene Mand's Hjælp, som der er gjort speciel Regning paa, ikke kan slaae til; det maa da blive Gjenstand for en Tillægsbevilling, hvis et yderligere Beløb af den Grund skulde medgaae, og jeg tilstaaer, at jeg har den fulde Tillid til, at de Summer, som findes virkelig nødvendige, heller ikke ville blive negtede. I Virkeligheden vil det jo meget ofte være en stor Besparelse at anvende en Conducateur foruden den, man allerede har, thi det kan ofte fremme Arbejds hurtigere Udførelse, da de Bygningsforetagender, hvorom der her er Tale ere spredte meget vidt over hele Landet, og Bygningsinspecteuren saavel som den enkelte Conducateur umulig kan være paa alle Steder. — Ved det under Nr. 14 stillede Endringsforslag har det ærede Udvalg fraveget de Principer, der ellers ved Finantslovens Behandling gjøres gjældende i dette Thing. Det har i alle de Aar, Finantsloven har været behandlet, været anset for givet, at man ikke i selve Finantsloven tager Hensyn til Lovforslag, som foreligge til Behandling, thi det er indlysende, at der ved en saadan Fremgangsmaade let vilde opstaae et Sammenstød mellem forskjellige Lovforslag. Det undrer mig saameget mere, at man her har valgt denne Fremgangsmaade, da der aldeles ikke i det forelagte Lovudkast er Tale om, at Stamstutteriet skal opheves; der er ikke Noget, der antyder, at dets Vedbliven skulde være usikkert.

Formanden: Maafee jeg maatte gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at der vistnok her er en Misforstaaelse tilstede fra hans Side.